

znova preverjajo in upoštevajoč sodobna razmišljanja v znanosti in stroki razvijajo.« Nazadnje se avtor posveča gregorjevemu, kot se je v drugi polovici 20. stoletja razvijalo v povezavi s turizmom, podrobno v Trziču, a tudi v Kropi, Kamni Gorici, Železnikih in drugje, ter šegi, kot poteka danes. Ne pozabi navesti možnosti v sodobni turistični ponudbi in za pripravo dogodka

navede nekaj pomembnih napotkov. Knjiga je bogata z barvnimi fotografijami in pregledno oblikovana s kratkimi začetnimi povzetki posameznih poglavij, natisnjenimi v rdeči barvi. Avtor piše tekoče in razumljivo, tudi v poglavjih, ki imajo naravo razprave, vedno z zavestjo, da bo knjigo lahko vzel v roke manj izobražen bralec, še posebej Tržičan. A ji to ne odvzema znanstvene

verodostojnosti, opremljena je z vsem potrebnim aparatom opomb, ki se nanašajo na literaturo, časopisne in arhivske vire, terenske zapise in spletne medije, vse zgledno našete na koncu knjige. Kot že rečeno, je avtor drzen v dokazovanju mitološkega ozadja šege spuščanja luči po vodi, vendar še vedno pušča odprta vrata za nova odkritja, ki bodo morda dala drugačen odgovor.

URŠA ŠIVIC (UR.): Haloško petje na tretko.

Založba ZRC SAZU in Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, Ljubljana 2017, 83 str.

URŠA ŠIVIC IN PETER VENDRAMIN: Haloško petje na tretko.

Založba ZRC SAZU in Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, Ljubljana 2017, zgoščenka.

Začetek leta 2017 je na Glasbenonarodopisnem inštitutu ZRC SAZU med drugim zaznamoval izid knjige in zgoščenke s prepoznavnim naslovom *Haloško petje na tretko*. Obe deli z različnih stališč upodabljata pomemben del slovenske zvočne krajine in ga s spominskimi zapisi in poglobljeno raziskavo vanj tudi analitično umeščata. Zasnova monografije izraža način odkrivanja tega petja in pot do njegove vnovične vrnitve v zvočni svet Haloz, hkrati pa tudi hotenje, da bi dosedanja teoretsko pomanjkljiva opozorila na

vrednost tega petja oprli na oprijemljive analize in jim z notnimi ilustracijami ponudili uporaben revitalizacijski pesemski nabor. Prvi del monografije uvajajo trije spominski zapisi. Prispevek Lojzke Merc, vodje pevk Trstenke, se z ustrezno mero čustvenih refleksij povezuje s srečanjem tega načina petja, v prvih povojnih desetletjih vse manj zanimivega za okolje, v katerem se je ohranjalo. Zapis Jasne Vidakovič z razgrnitvijo spominov razkriva vlogo posrednikov, oddaje *Slovenska zemlja v pesmi in besedi*, hkrati pa tudi samega radia. Premoščanje razdalje med zvočnim svetom haloških gričev in velikih odrov je zaznavno tudi v zapisu upokojenega sodelavca Glasbenonarodopisnega inštituta Mirka Ramovša. Vsi trije zapisi so zaokroženi s strokovnimi premisleki, ki z osebnimi pogledi tkejo mrežo med ustanovami in posamezniki. Te premisleke v monografiji raziskovalsko osmišlja prispevek sodelavke Glasbenonarodopisnega inštituta, etnomuzikologinje dr. Urše Šivic; njena etnomuzikološka analiza petja na tretko je tako raziskovalcem kot uporabnikom ponudila oprijemljivo

vo orodje za ovrednotenje in hkrati za vnovično oživljanje tega načina petja. Temu so namenjene tudi transkripcije pesmi, ki monografiji dajejo dodatno uporabno razsežnost.

Monografijo dopolnjuje zgoščenka, ki hkrati tudi samostojno upodablja ta del slovenskega pesemskega izročila. Pri naša zvočne zapise, posnete na terenu, in tiste, ki jim s prizadevanji posrednikov in raziskovalcev tega izročila oziroma pevk sledijo. V njej se prepletajo pretekli in sedanji zvočni svetovi, ki jih spremno besedilo dr. Urše Šivic kontekstualno in analitično umešča na slovenski etnomuzikološki zemljevid. Spretno preseganje razdalje med znanstveno zahtevnostjo in praktično sprejemljivostjo tako projekt, dorečen v knjigi in zgoščenki, uvršča med pomembna dela sodobnih etnomuzikoloških stremeljenj. V času, ki zaradi iskanja raziskovalskega preživetja nikakor ni naklonjen poglobljenim raziskavam, dokazuje tako razumevanje aplikativnih potreb kot sledenje tistim ciljem, ki etnomuzikološkemu delu narekuje znanstveno držo.

* Marija Klobčar, dr. etnologije, višja znanstvena sodelavka, docentka za folkloristiko in mitologijo, ZRC SAZU, Glasbenonarodopisni inštitut, Novi trg 2, 1000 Ljubljana; marija.klobcar@zrc-sazu.si.